

конанням, кардинального перегляду потребують як угруповання типів завдань, що оцінюються, так і шкали їх оцінювання.

У практиці нашого університету використовується загальний підхід, коли студент набирає 50 балів за поточну успішність, як суму балів за різні види завдань і виконання модульних робіт, і 50 балів за іспит. При цьому різні види поточних завдань оцінюються різною кількістю балів, а питома вага типів завдань (індивідуальні, групові, контрольні), як правило, не враховується. Якщо ж звернутися до досвіду зарубіжних навчальних закладів, то привертає увагу той факт, що у більшості випадків по кожному предмету визначається своя структура підсумкової оцінки, яку формують такі типові складові, як результати виконання: 1) індивідуальних і 2) групових завдань, 3) участі у колективних дискусіях, 4) екзаменаційних робіт. Питома вага цих типів роботи студентів може бути різною залежності від дисципліни, проте робиться акцент на необхідності розвивати у студента навички індивідуальної і колективної роботи, вміння працювати в команді, вчитися один від одного, за необхідності обґрунтовувати та відстоювати свою позицію, розділяти відповідальність за прийняті рішення.

Друга проблема, що потребує розв'язання, пов'язана з тим, що відповідно до системи оцінювання знань студентів, різні види поточних завдань оцінюються у різну кількість балів. Виходить, що існує велика кількість шкал оцінювання знань студентів: 10-бальна для завдань іспиту, 100-бальна для підсумкового оцінювання з дисципліни і безліч інших, якщо кожне завдання поточного контролю оцінюється своєю кількістю балів. Це має такі вади: по-перше, критерії оцінювання у кожному випадку, як правило, детально не розписуються, по-друге, вага кожного балу буде різною, якщо завдання оцінюється, наприклад, у 10 або ж у 5 балів. По-третє, при такій системі оцінювання студент і викладач не бачать динаміки щодо рівня опанування студентом навчального матеріалу. Ми пропонуємо відійти від такої практики і кожне завдання, що його виконує студент, оцінювати за 100-бальною шкалою (критерії оцінювання достатньо детально розроблені), а загальну кількість балів по предмету визначати з урахуванням питомої ваги кожного виду завдань у підсумковій оцінці. Наприклад, якщо студент у межах завдань групової роботи над розв'язанням чотирьох кейсів, яка складає 20 % від підсумкової оцінки, отримав оцінки 70, 80, 90, 95, то видно його прогрес по мірі виконання цих завдань, у середньому за цей тип роботи він отримав 83 бали, а в цілому він отримає за неї $0,2 \times ((70+80+90+95):4) = 16,75$ тобто 17 балів з 20 можливих. Використання платформи Moodle дозволяє, окрім усього, моніторити ритмічність і активність участі студентів у віртуальних групових дискусіях, розв'язанні кейсів і інших видів завдань у поза аудиторний час, що також підвищує об'єктивність оцінювання участі кожного студента у груповій роботі. Таким чином, система оцінювання стає прозорішою, інформативнішою і стимулюючішою. Вона спрямовується на забезпечення різних груп компетентностей студентів і може гнучко враховувати особливості видів завдань і їх обсяги залежно від специфіки тієї чи іншої дисципліни.

*Батенко Л.П., к.е.н.,
професор, завідувач кафедри стратегії підприємств,
Прохорова Є.В., к.е.н.,
доцент кафедри стратегії підприємств*

ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПЛАНУ НОВОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ «ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ» НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти», на факультеті ухвалено рішення за галуззю знань «Менеджмент і адміністрування» в межах спеціальності «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» відкрити набір на бакалаврат за спеціалізацією «Підприємницька діяльність».

Предметом спеціалізації є знаходження, оцінювання, обґрунтування, реалізація та підтримка ефективного функціонування та розвитку бізнес-ідей. Логіка побудови навчального плану формувалась від результатів навчання та компетентностей випускників. При розробці проекту було вивчено досвід підготовки бакалаврів з підприємництва у вітчизняних і зарубіжних університетах і бізнес-школах.

Виходячи із загального переліку груп компетентностей випускників особливу увагу було приділено формуванню спеціальних фахових компетентностей, які забезпечуються такими дисциплінами навчального плану:

Фахові компетентності бакалавра з підприємницької діяльності	Дисципліни навчального плану, які формують компетентність
Аналізувати середовище та знаходити бізнес-можливості	• Аналіз підприємницького середовища • Бізнес-стратегія • Бізнес-план: технологія розробки та обґрунтування • Тренінг-курс «Створення власного бізнесу»
Розробляти бізнес-модель нового підприємства та обґрунтовувати його бізнес-план	• Моделювання бізнес-процесів • Тренінг-курс «Створення власного бізнесу» • Тренінг-курс «Start Up»
Створювати команду та управляти конфліктами	• Лідерство та партнерство в бізнесі • Управління конфліктами • Тренінг-курс «Створення власного бізнесу»
Створювати та підтримувати ефективні комунікації у бізнес-середовищі	• Лідерство та партнерства в бізнесі • Мовна культура бізнес-комунікацій • Тренінг-курс «Start Up»
Визначати напрями розвитку підприємства та управляти проектами розвитку	• Бізнес-стратегія • Проектний менеджмент
Забезпечувати ефективне функціонування підприємства	• Облік та оподаткування суб'єктів малого підприємництва • Бюджетування • Тренінг-курс з управління підприємством на основі ІС: УНФ • Управління діяльністю підприємства • Тренінг-курс «Оцінювання ефективності підприємницької діяльності» • Оцінювання вартості бізнесу • Інформаційні системи і технології у підприємництві • Практика виробнича та комплексна курсова робота

Розробка навчального плану від результатів навчання та компетентностей, необхідних фахівцям певної спеціалізації, дає можливість виявити, які компетенції є недостатньо забезпеченими, та посилити їх, а також визначити можливі дублювання в різних навчальних дисциплінах, що забезпечить вищу якість програми підготовки фахівців. Такий підхід дозволяє сформувати структуру та програму кожної навчальної дисципліни, визначити необхідні форми занять і види завдань, які забезпечуватимуть набуття певних компетентностей, та узгодити зміст дисциплін навчальної.

Безверхий К.В., к.е.н.,
доцент кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК,
Ковач С.І., к.е.н.,
доцент кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК

ІНФОРМАЦІЙНІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ І АУДИТУ

У даний час підготовка висококваліфікованих фахівців, зокрема із спеціальності «Облік і аудит», потребує використання у навчальному процесі сучасних інформаційних та комунікаційних технологій (надалі – ІКТ).

Варто погодитись з думкою С. Панасейко та І. Панасейко, що «...саме робота з бухгалтерською програмою суттєво допомагає студентам осмислити сам процес ведення обліку в цілому і окремих його частин. Адже в ході навчального процесу студенти повинні вирішувати певні проблеми при введенні інформації, заповненні довідників, обробці документів, формуванні звітів» [1, с. 561]. Тобто, ввівши необхідну інформацію в програмний продукт і опрацювавши її, у них формуються відповідні компетенції.

Вивчення наук (дисциплін) може бути побудоване на базі спроектованої моделі формування ІКТ-компетентностей у майбутніх фахівців зі спеціальності «Облік і аудит», яка включає: мету, завдання, принципи, зміст, методи, форми і засоби організації навчального процесу.

Таким чином, інформаційні та комунікаційні технології відіграють провідну роль при підготовці фахівців з обліку і аудиту.